

ЗНАЕТЕ ЛИ, ЧЕ?

— Холандският изследовател Д-ръ Блй-млеръ намѣрилъ при едни археологически разкопки на о. Яве едина предисторическа детска глава, дълга 14 см. Това е най-малкия намѣренъ до сега черепъ отъ предисторическо време. Нѣмскиятъ ученъ и известенъ полесктолагъ Кени Свалдъ смѣта, че тази детска глава е на дете отъ расата „питекантропосъ“ (прехода между човѣка и маймуната).

— Ядките на 3 орѣха се равняватъ по хранителностъ на 100 грама млѣко, на 30 гр. мармеладъ, на 40 гр. хлѣбъ, на 80 гр. картофи, на 30 гр. мазно месо, на 150 гр. плодове, на 100 гр. гроздовъ сокъ, на 250 гр. спанакъ, на 400 гр. домати, на 500 гр. рѣпа, на 1000 гр. месна супа безъ прибавки.

— Гроздето е много хранително: единъ килограмъ се равнява по хранителностъ на на 10 яйца или на 1 кило млѣко, на 1 и пол. клг. ябълки, на 2 килограма любеница, на 10 литри месна супа, безъ прибавки, на 2 клг. моркови, на 300 гр. хлѣбъ, на 500 гр. месо, на 150 гр. орѣхови ядки, на 4 клг. домати.

— Единъ литъръ гроздовъ сокъ е хранителенъ, колкото 1300 гр. млѣко, а единъ литъръ боза — колкото половинъ литъръ млѣко.

— Ледената покривка на О. Гренландия достига голѣма дебелина. Последната нѣмска експедиция, която изследва острова е установила, че въ централната частъ на острова дебелината на ледената покривка достига 2640 метра.

60-години свободна България отъ Н. П. Камчийски

е най-новата книга въ, която малтъкъ и голѣмъ ще намѣри ценно историческо четиво.

За нашитѣ читатели 40 лв. Доставка:

А. Д. „Периодиченъ печатъ“

ул. „15 Ноември“, 5 — София.

Дете и воденичка

Детето:

Хей сестричке, воденичке,
какво чакашъ, та не тракашъ?
Ето ти чувалъ съ пшеница,
ти пъкъ имашъ си водвица.
Ха смели я—да потракашъ,
повече какво ще чакашъ

Воденичката:

Азъ съмъ малка воденична,
буйна имамъ си рекичка
съ бистра студена водица
и чували съсъ пшеница.
Но отдавна не съмъ здрава,
все съмъ нѣщичко болнава.
Отъ день на день все изпадамъ,
незнамъ отъ какво ли страдамъ,
Тази мисълъ все ме мжчи.
Боже, какво ще се случи?
Дано още поживѣя,
пъкъ следъ туй да занѣмея,

Детето:

Що хортувашъ, какво струвашъ?
Може затуй, че си стара
тѣй живота да те кара.
Но ти още ще живѣешъ,
хемъ ще тракашъ, хемъ ще пѣешъ.

Славчо Ангеловъ

ИГРИ И ЗАБАВИ

Ловѣкъ вилосопедистъ

Бавно поднасяй рисунката къмъ
очитѣ си. Ще ти се стори, че моми-
чето ще седне на велосипеда.

ДА СЕ ПОСМѢЕМЪ

Последно желание

Попитали осждениятъ на смъртъ бръснарь.
— Какво е твоето последно желатие?
— Да ми се позволи да обръсна про-
курора, — отговорилъ осждениятъ.

Съветъ

Докторе, азъ съмъ отровенъ! . . . Какво
да правя?
Напишете си завещанието.

Проклятие

Въ една евангелска църква проповедни-
катъ разправя: . . . Та пиянството драги слу-
шатели и посоми е най-голѣмото проклятие
за човѣчеството. То става причина да се
кара човѣкъ съ своя съседъ да стреля сре-
щу него и най-важно да не може да го
улучи. . .

Чудо

— Но какъ пита единъ приятеля си, ти
си билъ собственикъ отъ 10 години и още
си живъ?

Конфузностъ

Единъ търговецъ на добитѣкъ праща
следната тилеграма до жена си: — Тѣй
като влака тая вечеръ нѣма да превозва
волове пристигамъ утре сутринята.

При лѣнаря

— Значи, Г-нѣ Докторе, вий сте сигуренъ,
че ще оздравѣя?

—! Защото отъ тази болестъ на сто
единъ оздравѣва. До сега съмъ лѣкувалъ
деведесетъ и денетъ и всичкитѣ умрѣха,
Вий сте стотния!

Печатница „Братство“ — София

Смѣшенъ Смѣшко, братъ му Бѣжко и . . . още нѣщо

(Продължение отъ брой 16)

— Ние ще отиваме тамъ, дето ще
живѣятъ хора и животни както насъ
— решило се, най-сетне да каже нѣ-
що и сврахливото зайче, следъ като
се успокоило че Вълкътъ нѣма жби
въ устата.

— Тогава идвамъ! — Казалъ тър-
жествено Вълкътъ.

Дружината тръгнала пакъ за своя
дълъгъ пѣтъ.

Крачелъ Бѣшко, тичалъ следъ него
съ малкитѣ си крака Смѣшенъ-Смѣш-
ко, олюлѣвайки голѣмата си глава и
размахвайки дългитѣ си рѣце. Скача-
ла Жабата Едноока, марширували ка-
валерийски маршъ следъ нея лисица-
та и вълка, а на край тичало съ сит-
ни крачки и Зайчето.

Минали, не минали единъ баиръ,
когато предъ краката на Бѣжко се за-
молила една пчелица.

— Олеле, момче, защо не внима-
вашъ! Ако ме настѣпишъ съ тия го-
лѣми крака, ще ме направишъ на
пихтия.

— Кой се обажда? — зачудилъ се
Бѣжко и се помжчилъ да поклати

Весела приказка отъ *Славе Езеровъ* (3)

малката си глава, за да види кой се
моли на земята.

— Азъ съмъ пчелицата.

— Е, като си пчелицата, защо не
хвърчишъ изъ цвѣттята да събирашъ
медъ, ама си се заврѣла между кра-
ката ми! — разсърдилъ се Бѣжко съ
тънкия си гласъ.

— Охъ, и азъ искамъ да хвърча,
както моитѣ сестрици, но имамъ само
едно крило, та не мога.

— Тѣй ли било! — обадилъ се
Смѣшенъ-Смѣшко и спусналъ дългитѣ
си рѣце къмъ земята. Хайде качи се
на ржката ми да видимъ всички дали
говоришъ истината.

Качила се Пчелицата на Бѣжковата
ржка. И когато той я издигналъ на-
горе и тя се огледала да ги види, едва
непаднала пакъ на земята отъ силния
смѣхъ, които я обхваналъ, като ги ви-
дѣла толкова смѣшни.

— Хе-хе! . . . бръмъ бръмъ . . . Какъ
сте се събрали толкова смѣшна дру-
жина? Циркъ ли ще откривате, за да
веселитѣ хора? Бръмъ—бръмъ!—смѣ-

ла се Пчелицата.

— Хайде, не философствувай мно-
го, тамъ горе, че и ти си отъ нашата
дружина вече — отсѣкла лисицата: —
Ако Смѣшенъ-Смѣшко рече да те хвър-
ли на земята ще се завъртишъ като
фърфалакъ, безъ да можешъ да хвър-
чишъ.

— Ала, азъ затова се смѣя, защо-
то си намѣрихъ дружина като мене—
отвърнала сканфузено Пчелицата.

— Тогава качвай се на гърба на
Зайчето и мълчи — рекълъ и Смѣ-
шенъ-Смѣшко и я сложилъ на гърба
на Зайчето.

И пакъ закричилъ Бѣжко, затичалъ
Смѣшенъ-Смѣшко, заскачала жабата
Едноока, заситнилъ крачки беззжбиятъ
вълкъ, провлачила се засрамената ли-
сица и най-иакрая страхливото зайче,
което носело на гърба Пчелицата.

Много пѣтъ извървѣли презъ баиръ-
ритѣ на македонската земя. Но когато
стигнали до силнитѣ води на ржката
Вардаръ се зачудили какъ ще я пре-
минатъ. Никой отъ дружината не
знаялъ да плава. Мостъ срѣдъ полето
нѣмало.

(Следва)